

Sygn. akt XU 1285)14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Torbus
Protokolant:	Małgorzata Sujka

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2014 roku w Katowicach

sprawy J. O. (O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28 marca 2014 roku znak (...)

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. O. prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, poczynając od dnia 1 marca 2014 roku,
- 2) zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 60(sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Beata Torbus

/Przewodniczący /

Sygn. akt X U 1285)14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. O. prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, wskazując, że ubezpieczony do dnia 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 - letniego okresu pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze (k. 92 a.e.).

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony domagając się jej zmiany i przyznania prawa do wcześniejszej emerytury oraz zasądzenia kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych. Podkreślił, że wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako

spawacz gazowy i elektryczny instalacji sanitarnych, w okresie od dnia 2 sierpnia 1972r. do dnia 31 sierpnia 1992r. w Przedsiębiorstwie (...) w M. oraz od dnia 1 września 1992r. do dnia 31 maja 2002r. w (...) S.A. w M.(k. 2-7 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 15letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Organ rentowy podniósł, iż zaliczeniu do pracy w warunkach szczególnych nie podlegają okresy nieskładkowe pobierania wynagrodzenia i zasiłków z tytułu niezdolności do pracy spowodowanych chorobą. Organ rentowy na prawo do świadczenia nie zaliczył jakichkolwiek okresów pracy wykonywanej na stanowiskach montera instalacji sanitarnych oraz montera spawacza. Na tę okoliczność w odniesieniu do okresu do 31 sierpnia 1992r., w tym na budowach eksportowych w latach 1986, 1990, 1991 odwołujący nie przedłożył stosownego świadectwa pracy. W punkcie 8 świadectwa pracy z dnia 31 maja 2002r., dotyczącym zatrudnienia wykonywanego w (...) S.A. w M. w okresie od dnia 1 września 1992r. do 31 maja 2002r. pracodawca stwierdził, iż taka praca nie była wykonywana (k. 38-39 a.s.).

Sąd ustalił, co następuje :

Ubezpieczony J. O. urodzony (...) ukończył (...) Szkołę Budowlaną, z zawodu jest monterem instalacji sanitarnych (zeznania ubezpieczonego e-protokół k. 74 a.s.).

2 sierpnia 1972r. ubezpieczony został zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w M., zwanym dalej (...), na stanowisku montera instalacji sanitarnych w pełnym wymiarze czasu pracy (akta osobowe ubezpieczonego).

27 kwietnia 1973r. ubezpieczony ukończył podstawowy kurs spawania elektrycznego (książka spawacza, świadectwo z 27.04.1973r. k. 80 a.e.).

Z dniem 1 lutego 1974r. powierzono ubezpieczonemu obowiązki montera w Wydziale Montażowym WM3 w R..

Do 20 maja 1976r. ubezpieczony świadczył pracę w zespole wykonawstwa WM-3 w

R..

Z dniem 21 maja 1976r. został przeniesiony do zespołu wykonawstwa w T. WM-4 na stanowisko montera-spawacza.

Z dniem 1 grudnia 1982r. powierzono ubezpieczonemu obowiązki brygadzysty montera spawacza(akta osobowe ubezpieczonego).

W zaświadczeniu z dnia 29 stycznia 1985r. pracodawca ubezpieczonego wskazał, że do pracy w warunkach szczególnych na 31 grudnia 1984r. zaliczono mu 8 lat 2 miesiące.

(akta osobowe ubezpieczonego).

Od 13 stycznia 1986r. do 30 listopada 1986r. ubezpieczony wykonywał pracę na budowie eksportowej w Czechosłowacji przy budowie ciepłowni w D. jako monter.

Z kwestionariusza ankiety kierownika budowy za granicą z 16 lutego 1987r. wynika, że do obowiązków ubezpieczonego na tej budowie eksportowej należało : instalacja odwodnienia posadzek, zewn. sieci c.o. w kanale, zewn.wod.-kan. Wskazano, że ubezpieczony pełnił funkcję brygadzysty na zewn.sieciach c.o. i posiada dobre umiejętności w spawaniu elektrycznym(akta osobowe ubezpieczonego).

Po powrocie z budowy eksportowej ponownie ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako brygadzysta monter-spawacz w WM-4.

Aneksem z 31 grudnia 1987r. do umowy o pracę ubezpieczonego z 2 sierpnia 1972r. pracodawca wskazał, że stanowisko ubezpieczonego montera spawacza instalacji sanitarnych zalicza się do pracy w warunkach szczególnych dział V poz.1 pkt 7, dział XIV poz. 12 pkt 10 (akta osobowe ubezpieczonego).

Od 28 lutego 1990r. do 1 października 1991r. ubezpieczony świadczył pracę na budowie eksportowej w L., przy czym w okresie od 28 lutego 1990r. do 30 czerwca 1990r. w ramach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w K. jako spawacz, a następnie od 1 lipca 1990r. do 1 października 1991r. w ramach oddelegowania z (...).

(akta osobowe ubezpieczonego, zaświadczenie pracy w aktach kapitałowych ubezpieczonego).

Następnie ponownie zatrudniono go na stanowisku brygadzysty montera spawacza w Wydziale WM4.

Z dniem 1 września 1992r. ubezpieczony na podstawie art. 23¹ k.p. stał się pracownikiem (...) sp. z o.o. w M., która z dniem 1 września 1994r. uzyskała status spółki akcyjnej, a następnie zmieniła nazwę na (...) S.A. w M. (akta osobowe ubezpieczonego).

Z dniem 31 maja 2002r. (...) S.A. w likwidacji w M. rozwiązała z ubezpieczonym umowę o pracę na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 10 ustawy z 28 grudnia 1989r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy. W świadectwie pracy z dnia 31 maja 2002r. (...) S.A. w likwidacji stwierdził, że ubezpieczony był zatrudniony od 1 września 1992r. do 31 maja 2002r. jako monter spawacz. W pkt 8 tego świadectwa wskazano, że ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Ubezpieczony 24 października 2002r. wystąpił z wnioskiem do (...) S.A. w likwidacji o sprostowanie świadectwa pracy w zakresie wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

(...) S.A. pismem z 30 października 2002r. odmówił ubezpieczonemu sprostowania świadectwa pracy, wskazując na uchybienie terminowi do złożenia wniosku o sprostowanie świadectwa pracy.

W trakcie zatrudnienia w (...), E. M. i M. ubezpieczony podnosił kwalifikacje w zakresie spawania, kończąc kursy:

- II stopnia spawania ręcznego elektrodą otuloną urządzeń poddózorowych kat. R2 1E 17 marca 1989r.,
- spawania łukowego elektrodą otuloną w zakresie stali niskostopowych o sum. zaw. skład. stop. pow. 3% 5 maja 1989r.
- spawania łukowego elektrodą otuloną w zakresie stali niskostopowych, w których sumaryczna zawartość składników stopowych wynosi do 3% 2 czerwca 1989r.

Ubezpieczony wykonywał badania lekarskie, w tym psychologiczne stwierdzające jego zdolność do pracy na wysokości.

(akta osobowe ubezpieczonego).

(...), E. M. i M. wykonywali prace na rzecz kopalń i na obszarach górniczych w zakresie robót instalacyjnych budując i remontując sieci wodne i ciepłownicze.

Początkowo w (...) ubezpieczony pracował na stanowisku montera instalacji. Po ukończeniu kursu spawacza wykonywał pracę spawacza stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, pracując w brygadzie montersko-spawalniczej 4-6 osobowej, w skład której wchodziły monterzy, spawacze i pomocnicy. Przygotowaniem elementów do spawania zajmowali się monterzy. Czyszczenie, malowanie i transport tych elementów należał do obowiązków pomocników. Do zadań spawaczy należało tylko spawanie. Ubezpieczony spawał elektrycznie rurociągi i konstrukcje. Na stanowisku brygadzysty do jego obowiązków należało rozdzielanie pracy pomiędzy pracowników, wypisywanie stanu brygady oraz czynności wykonywanych przez brygadę. Następnie ubezpieczony wykonywał wyłącznie prace spawalnicze. Resztę dokumentacji prowadził kierownik i majster budowy. Tego samego rodzaju pracę co (...) ubezpieczony wykonywał także w E. M. i M..

Monter otrzymywał wyższe wynagrodzenie od spawacza. W związku z tym, że bardzo dużo zależało od pracy spawacza w brygadzie, wobec tego w angażu wpisywano mu stanowisko montera-spawacza, aby uzyskiwał wyższe wynagrodzenie.

W okresie od 1 grudnia 1973r. do 2002 roku przełożonym ubezpieczonym był A. P., który świadczył pracę kolejno na stanowiskach stażysty, majstra, kierownika budowy, zastępcy kierownika wydziału montażowego, a następnie kierownika tego wydziału.

(zeznania świadka A. P., K. J., J. C., ubezpieczonego e-protokół k. 74 a.s.).

K. J. pracował w (...), a następnie w E. i M. w latach 1975-2002 jako kierownik wydziału montażowego, a następnie główny inżynier ds. przygotowania i realizacji produkcji (zeznania świadka K. J. e-protokół k. 74a.s.).

J. C. ur. (...) był zatrudniony w (...), a następnie w E. i M. w okresie od 1 grudnia 1976r. do 31 maja 1992r. Z angaży i świadectw pracy J. C. wynika, że zajmował stanowisko montera spawacza. Faktycznie wykonywał pracę spawacza. Pracował z ubezpieczonym na tych samych budowach, ale w innej brygadzie.

19 grudnia 2011r. J. C. wystąpił z wnioskiem do (...) Oddział w R. o prawo do emerytury. Decyzją z dnia 30 stycznia 2012r. organ rentowy odmówił J. C. prawa do wcześniejszej emerytury, wskazując, że nie wykazał 15letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Prawomocnym wyrokiem z dnia 18 maja 2012r. w sprawie sygn..akt XIU 495)12 Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach zmienił decyzję z dnia 30 stycznia 2012r. w ten sposób, że przyznał J. C. emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych od 1 grudnia 2011r. Sąd uznał, że w okresie zatrudnienia w (...) i M. J. C. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych, za wyjątkiem okresu pracy na budowie eksportowej od 24 maja 1990r. do 22 sierpnia 1991r. oraz urlopu bezpłatnego od 25 lipca 1995r. do 9 sierpnia 1995r. J. C. pobiera wcześniejszą emeryturę z (...) Oddział w R. od 1 grudnia 2011r. (zeznania świadka J. C. e-protokół k. 74a.s., akta emerytalne J. C., akta tut. Sądu XI U 495012).

7 marca 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę, wskazując, że jest członkiem OFE, wnosił o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (k. 74-79 a.e.).

Na dzień 1 stycznia 1999r. organ rentowy uznał ubezpieczonemu za udowodnione 25 lat, 6 miesięcy oraz 10 dni okresów składkowych oraz 10 miesięcy i 6 dni okresów nieskładkowych, co składa się na łączny staż sumaryczny w wymiarze 26 lat, 4 miesięcy i 16 dni ogólnego stażu pracy (k. 92 a.e.).

Sporna kwestia w przedmiotowej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnił wszystkie warunki do przyznania mu emerytury w niższym wieku emerytalnym tj.czy posiada wymagany 15-letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2013r., poz. 1440), zwanej dalej ustawą emerytalną, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 ustawy, jeżeli w dniu jej wejścia w życie tj. 1 stycznia 1999r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy emerytalnej – wynoszący 25 lat dla mężczyzn.

Emerytura na powyższych zasadach przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2 art. 184 ustawy emerytalnej).

Z mocy art. 32 ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 powoływanej ustawy. Dla celów ustalenia uprawnień do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

W myśl art. 32 ust. 4 ustawy emerytalnej obniżony wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych. Do przepisów tych należy zaliczyć rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43 z późn. zm.).

Na zasadzie § 2 ust. 1 owego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Z mocy § 4 ust. 1 rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W dziale XIV wykazu A załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – wymieniono pod poz. 12 „prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym”.

Dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy, rzeczywiście wykonywanych zadań (por.wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5.06.2012r., (...) 277)11, Lex 1214997, wyr. Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 21. (...), (...)12, Lex 1305951, z dnia 16.08.2012r. IIIAUa 2500)11, Lex 1236517).

Należy mieć na uwadze fakt, że dowodem potwierdzającym zatrudnienie pracownika w warunkach szczególnych są nie tylko świadectwa wykonywania prac w tych warunkach wydane przez pracodawcę. Okresy pracy w szczególnych warunkach mogą być wykazywane przed sądem wszelkimi środkami dowodowymi przewidzianymi przez Kodeks postępowania cywilnego, a w szczególności dokumentami z osobowych akt pracowniczych, zeznaniami świadków, wyjaśnieniami stron. Bowiem w postępowaniu odwoławczym nie mają zastosowania ograniczenia dowodowe, którymi związany jest organ rentowy (wyr. Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 2.08.2012r., (...))11, Lex 1213891).

Jak jednoznacznie wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego ubezpieczony faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w okresie zatrudnienia w (...) i u jego następców prawnych wykonywał początkowo pracę montera, a następnie spawacza. Świadczą o tym w szczególności zeznania świadków, współpracowników i przełożonych ubezpieczonego z tego okresu zatrudnienia tj. J. C., A. P. i K. J.. Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadków. Zeznania ubezpieczonego są w swej treści spójne z zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków, tak zarówno co do zajmowanego przez niego stanowiska pracy, rodzaju oraz charakteru wykonywanych zadań, stąd w ocenie Sądu, zasługują na uwzględnienie przy ustalaniu stanu faktycznego.

S. i ubezpieczony wyjaśnili, że ubezpieczony pracował w brygadzie montersko-spawalniczej, w której zajmował się tylko i wyłącznie spawaniem elektrycznym rurociągów i konstrukcji. Jako brygadzista rozdzielił pracę pomiędzy

pracowników i wykonywał spawanie. Świadkowie i ubezpieczony wskazali, że spawacze w angażach mieli zapisane stanowisko montera spawacza, gdyż monter otrzymywał wyższe uposażenie. W związku z tym, że praca spawacza w brygadzie była tak samo istotna jak montera, w celu zagwarantowania wyższego wynagrodzenia spawaczowi dopisywano stanowisko montera. Taka sama sytuacja miała miejsce w przypadku J. C., który pobiera z (...) Oddział w R. emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Także w okresie, gdy ubezpieczonemu powierzono obowiązki brygadzysty, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował on jako spawacz, po rozdzieleniu pracy pomiędzy pracowników brygady, sprawdzeniu jej stanu oraz wpisaniu wykonywanych czynności, gdyż wszelką inną dokumentację prowadził majster i kierownik budowy. Z akt osobowych ubezpieczonego i zaświadczenia pracy wydanego przez E. wynika, że w okresie zatrudnienia na budowie eksportowej w L. ubezpieczony także pracował jako spawacz.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe, w szczególności dokumenty znajdujące się w aktach osobowych ubezpieczonego, zeznania świadków i ubezpieczonego wskazują, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w (...), E. M. i M. od 21 maja 1976r. to jest od czasu kiedy został przeniesiony do Wydziału Montażowego w T. do 31 grudnia 1998r. stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał w brygadzie remontowo-spawalniczej prace spawalnicze, za wyjątkiem okresu zatrudnienia na budowie eksportowej w Czechosłowacji, gdyż jak z kwestionariusza ankiety kierownika budowy za granicą do obowiązków ubezpieczonego na tej budowie eksportowej należało : instalacja odwodnienia posadzek, zewn. sieci c.o. w kanale, zewn.wod.-kan. oraz spawanie elektryczne. Oznacza to, że w tym czasie ubezpieczony nie stale i nie w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy spawaniu. Zdaniem Sądu brak było też podstaw do zaliczenia ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy okresu zatrudnienia w Wydziale Montażowym w R. do 20 maja 1976r., gdyż z akt osobowych ubezpieczonego wynika, że zajmował wówczas stanowisko montera instalacji sanitarnych i montera.

Wskazany okres zatrudnienia od 21 maja 1976r. do 12 stycznia 1986r. i od 1 grudnia 1986r. do 31 grudnia 1998r. na stanowisku spawacza przekracza minimalny wymiar 15 lat przewidziany ustawą, a więc jest wystarczający do przyznania prawa do wnioskowanego świadczenia.

Reasumując Sąd uznał, że w toku postępowania wykazano za pomocą dopuszczonych dowodów, że ubezpieczony pracę w warunkach szczególnych wykonywał stale i w pełnym wymiarze w charakterze spawacza przez ponad 15 lat.

Wbrew twierdzeniom organu rentowego z okresu pracy w warunkach szczególnych nie podlega odliczeniu okres pobierania po 14 listopada 1991r. wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy i zasiłku chorobowego. Wykazanie bowiem w dniu 1 stycznia 1999r. określonego w art. 184 ustawy emerytalnej, okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach, wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego, według zasad wynikających z art. 32 ust. 1 a pkt 1 ustawy emerytalnej, obowiązujących po dniu 1 lipca 2004r.(vide m.in. : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.04.2010r., (...) 313)09, Lex 604213, z dnia 13 lipca 2011r., (...) 12)11, Lex 989126, z dnia 18.05.2012r., (...) 99)11, Lex 1227193, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9.03.2012r., (...) 367)11, Lex 1215125).

Takie stanowisko zajął też Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 24 października 2013r., IIIAUa 115)13, Lex 1386087, z dnia 1 sierpnia 2013r., (...)12, Lex 1372273, z dnia 4czerwca 2013r., (...)12, Lex 1345531.

Ubezpieczony spełnił zatem wszystkie przesłanki do przyznania mu wcześniejszej emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych: osiągnął 60 lat życia, w dniu wejścia w życie ustawy emerytalnej tj. 1 stycznia 1999r., ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynoszący ponad 25 lat okresu zatrudnienia, w tym udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Jak wynika z treści art. 100 ust. 1 ustawy emerytalnej prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, jednakże świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu (art. 129 ust. 1 tej ustawy).

Mając powyższe na względzie na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. odwołanie ubezpieczonego należało uwzględnić zmieniając zaskarżoną decyzję i przyznając mu prawo do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych począwszy od dnia 1 marca 2014r., tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę, zgodnie z art. 100 ust. 1 w zw. z art. 129 ust. 1 ustawy emerytalnej (pkt 1 wyroku).

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na zasadzie art. 98 § 1 i 3 k.p.c w zw. z art. 99 k.p.c. i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tj. Dz.U. z 2013r., poz.490) – (pkt 2 wyroku).

SSO Beata Torbus